

til 4,000 Kr. I øvrigt forekomme Bødebestemmelserne mig at være lovlig høje og da navnlig Bøder for Overtrædelse af § 4, der giver en Bestemmelse om, at de Forretninger, der forhandle udenlandske Varer i deres Butikker, skulle derom have ophængt et Skilt, der tydelig angiver, at de forhandle saadanne Varer, og at man for at forsømme en saadan Ophængning kan blive idømt en Bøde, der varierer fra 50 til 500 Kr. Disse forekomme mig lovlig høje; det vil jo meget let kunne ske, at f. Eks. en handlende ved Rengøring i Butikken eller lignende glemmer et Øjeblik at faa Skiltet ophængt. Skulde saa den tilsynsførende komme ind i Butikken under saadanne Forhold, ifalder den paagældende en Bøde. At en Forsømmelse af noget saadant maa straffes med Bøde, er naturligt, men det er ikke nødvendigt at sætte Bøderne saa højt. Den Slags Forseelser begaa vistnok saa godt som aldrig med Overlæg eller Forsæt, men skyldes nærmest Ligegyldighed eller Glemsomhed.

Sluttelig skal jeg henstille at lade Bøderne i Stedet for til Statskassen, som her er foreslaaet, gaa til „De fattiges Kasse“. Den Indtægt, Statskassen faar gennem Bøderne, vil ikke have nogen Betydning for den; og naar man nu gennem Vedtagelsen af denne og lignende Love Tid efter anden paafører Kommunerne betydelige Udgifter til Polititilsyn, idet man paalægger adskilligt Arbejde, som kræver Ansættelse af flere Betjente, hvortil Udgiften skal afholdes af Kommune- eller Amtskassen, er det naturligt, at lade Indtægten af Bøderne tilfalde „De fattiges Kasse“. Derved kommer den Kommunerne om ikke direkte saa indirekte til gode, idet der kan fremkaldes en Nedgang paa Fattigbudgettet. København har jo ingen „De fattiges Kasse“, men da man i andre Forhold har anerkendt den almindelige Understøttelsesforening for at være ligeberettiget dermed, kan man jo ogsaa gøre det i dette Tilfælde.

Birek: Ved Afslutningen af 2den Behandling af Finansloven udtalte den højtærede Finansminister, at den Toldlov, vi en Gang skulde have, skulde gaa i frihandlensk Retning. Rent bortset fra, at det nu en Gang er ret uforsigtigt straks

at angive en teoretisk Retning, inden man har undersøgt, hvad der egentlig er nødvendigt, vil jeg kun henstille til Finansministeren at se at blive enig med sin Kollega, den højtærede Landbrugsminister om den Retning, man overhovedet skal gaa; thi det Forslag, der her ligger paa Tingets Bord, er rent landbrugsprotektionistisk, og for saa vidt er der Uenighed mellem de to højtærede Ministre paa dette Punkt. Det konstaterer jeg med den Beklagelse, hvormed man staaar overfor alt, hvori der ikke er Harmoni. Jeg antager, at den højtærede Finansminister den Gang ikke var ganske klar paa, at Beskyttelse og Frihandel ikke alene kan gøres gældende ved Indførsel af Varer, men at der er tusinde andre Punkter, hvor det maa ske i langt højere Grad kan gøres gældende, saaledes ved Landbrugseksport i Form af Landbrugseksportpræmier. Den ærede Finansminister har maaske selv tænkt sig Muligheden af at blive Trafikminister, og saa vil han ogsaa vide, at der gennem Jernbanetrafiksatserne kan udøves Beskyttelse til Fordel for et enkelt Land og endelig ogsaa ved Regler for fremmede Varers Forhandling. Som sagt: man skal være paa sin Post, inden man slaar et Princip fast, og nøje passe paa, at Princippet overholdes paa alle Punkter. Det er ikke sket her. Den Omstændighed, at dette Forslag er landbrugsprotektionistisk, skal dog ikke afskrække mig fra at støtte det, hvis det overhovedet fortjener Støtte. Man skal jo ikke være doktrinær, men man skal overfor alt, ogsaa overfor Beskyttelse, stille sig det Spørgsmaal: Hvilke ere Fordelene, og hvilke ere de Byrder, som paalægges Klasser af eller hele Befolkningen? Og hvis Fordelene for Samfundet eller for en stor og produktiv Klasse er meget stor, er det kun rigtigt at paabyrde de andre Ofre, forudsat, som sagt, at Ofrene ikke overstige det, man vil naa, og man virkelig kan naa det, man vil. Men det er det, jeg tillader mig at betvivle med Hensyn til det foreliggende Lovforslag.

Det rent landbrugsprotektionistiske i denne Sag kommer jo frem ved Forbudet mod Indførsel af Fedt i Blærer. Nu er dette jo i Reglen den bedre Vare. Dette vil være en Protektionisme, som ikke be-